

क्षिणा । दातास्याः स्वयमाप्नोति वत्सरान् रोमसंमितान् ।
 कपिला पुनस्तारयति भूयस्त्वासप्रमं कुलम्” व्यासः “रुक्म-
 श्चक्री रोष्यसुरां वस्त्रकांसोपदोहनाम् । सवत्यां कपिलां
 दत्त्वा वंशान् सप्त ससद्वरेत् । यावन्ति तस्या रोमाणि सवत्या-
 षा भवन्ति हि । सुरभोलोकमासाद्य रमते तावतीः समाः” ।
 लोकोत्तरे “वराटाचामरसंयुक्ता किंकिणीजालमण्डिता ।
 दिव्यवस्त्रसमायुक्ता हेमदर्पणभूषिता । पयस्विनी सुयीला
 च तरुणो वत्सकान्विता । कपिलैव प्रदातव्या शिवस्त्राप्ते
 विधानतः” दानमन्त्रस्तु मत्स्यपुराणे “कपिले ! सर्वभूतानां
 पूजनीयाऽसि रोहिणी । तीर्थदेवमयो यस्मादतः शान्तिं
 प्रयच्छ मे” इति । रोहितवर्णाधिक्यात् रोहिणी ।
 स्वर्णशृङ्गादिमानसुक्तम् हे० दा० कूर्मपुराणे “दश-
 सौवर्षिके शृङ्गे सुराः पञ्चपलान्विताः । पञ्चाशत्प-
 लिकं तावत् कांस्यं चैतावदेव तु । वस्त्रन्तु द्विगुणं धेन्वा
 दक्षिणा च चतुर्गुणा । एतैरलङ्कृतां धेनुं वराटाभरणभू-
 षिताम् । कपिलां विप्रसुख्याय दत्त्वा मोक्षमवाप्नुयात् ।
 द्विगुणोपस्कारोमेता मङ्गलौ कपिला स्मृता । दत्ता सा विप्र-
 सुख्याय स्वर्गमोक्षफलप्रदा । सप्तजन्मकृतात् पापानुसृज्यते
 दश संयुतः । यान् यान् प्राचयेयते कामांस्तान् प्राप्नोति
 मानवः । अन्ते स्वर्गापवर्गौ च फलमाप्नोति संयतः” । २ समा-
 नवर्षवत्ससहितकपिलधेनुदाने च “समान वत् सां कपिलां
 धेनुं दत्त्वा पयस्विनोस् । सुव्रतां वस्त्रपद्मान् ब्रह्मलोकं
 महीयते” हेमाद्रिदा० भारतवाक्यम्

कपिलावट पु० कपिलया गोलकस्थया लताऽवटः गर्तः । गङ्गा-
 द्वारस्थीपस्थे तीर्थभेदे । कनखलतीर्थसङ्का “कपिलावटं
 ततोगच्छेत्” भा० व० अ० ।

कपिलाहृद् पु० कपिलाभिः लतो हृदः । काश्या उत्तरसो-
 मास्थे तीर्थभेदे कपिलधाराशब्दे विवर्तितः । “ततोवारणसीं
 गत्वा अर्चयित्वा हृदध्वजम् । कपिलाहृदे नरः स्नात्वा
 राजसूयमवाप्नुयात्” भा० व० ८४ अ० ।

कपिलिका स्त्री कपिला+संज्ञायां अत इत्त्वम् । शतपदी-
 भेदे । (काण्डाह) “शतपदस्तु वरुणा लक्ष्णा चित्वा क-
 पिलिका पीतिका रक्ता श्वेता अग्निप्रभा इत्यष्टौ” सुश्रु०

कपिलेश न० कपिलेन प्रतिष्ठापितमीशलिङ्गम् शा० त० ।
 काशीस्थे शिवलिङ्गभेदे “कपिलेशं महालिङ्गं कपि-
 लेन प्रतिष्ठितम् । सुच्यन्ते कपयोऽप्यस्य दशनात् किङ्क-
 मानवाः” काशीख० प्रतिष्ठितं प्रागुष्ठापितमन्त्रभूतस्यैवात् ।

कपिलोमन्(मा) स्त्री कपेर्लोमेज लोम मञ्जरी अस्त्रासमनन-

त्वात् वा डाप् । रेणुकानामकगन्धद्रव्ये राजनि० ।

कपिलोमफला स्त्री कपिलोमन्यपि फलति कण्डू दानाय प्रभवति
 फल-अच् । (चालुक्यश्री) शुक्रशिख्याम् राजनि० ।

कपिलोह न० कपिवर्णं पिङ्गलं लोहं धातुः । पित्तले ।
 हेमच० । [ल्याम् रत्नमा० ।

कपिलिका स्त्री कपिः कपिवर्णा वल्लिका पृष्ठो० । गजपिप्प-
 कपिवक्त्रा पु० कपेर्वक्त्रमिव वक्त्रमस्य । नारदे त्रिका० ।

पर्वतशिखापाञ्चास्य तद्यात्वम् यथाह भा० शा० ३० अ० ।

“नारदः पर्वतश्चैव द्वाष्टी लोकसत्तमौ । मातुलो भागि-
 नेयश्च देवलोकादिहागतौ । विहस्य कामौ सम्प्रोत्था मानुषेषु

पुंसु विभो ! । हविःपवित्तमोऽन्येन देवभोऽन्येन चैव हि ।

नारदो मातुलश्चैव भागिनेयश्च पर्वतः । तावभौ तप-

सोपेताववनीतलचारिणौ । भुञ्जानौ मानुषान् भोगान् यथा-

वत्यर्थधावताम् । प्रीतिमन्तौ सुदा युक्तौ समयश्चैव च-

क्रतुः । यो मवेदृदि सङ्कल्पः शुभो वा यदि वाऽशुभः ।

अन्योन्यस्य स आस्थेयो नृषा शपोऽन्यथा भवेत् । तौ

तथेति प्रतिज्ञाय महर्षौ लोकपूजितौ । सृञ्जयं शैल-

सभ्येत्य राजानामिदमूचतुः । आयां भवति वत्स्यावः क-

ञ्जित्कालं हिताय ते । यथावत् पृथिवीपाल ! आवयोः

प्रयुष्मीभव । तथैव कृत्वा राजा तौ सत्कृत्योपचचार ह ।

ततः कदाचित्तौ राजा महात्मनौ तपोधनौ । अन्नवीतप-

रमप्रोतः सुतेयं वरवर्षिणी । एकैव सम कन्या या सा वां

परिचरिष्यति । दर्शनीयाऽनवद्याङ्गी शीलवृत्तसमाहिता ।

सुकुमारो कुमारो च पद्मकिङ्कलसुप्रभा । परमं सौख्य-

मित्युक्तं ताभ्यां राजा शशस ताम् । कन्ये ! पित्रावुप-

चर देववत्पितृवृत्तम् । सा तु कन्या तथेत्युक्त्वा पितरं धर्म-

चारिणी । तथा निर्देशं राक्षसौ सत्कृत्योपचचार ह ।

तस्यास्तोत्रोपचारेण रूपेणाप्रतिमेन च । नारदं हृदयस्तूषं

सहसैवाभ्यपद्यत । वष्टधेहि ततस्तस्य हृदि कामो महात्म-

नः । यथा शुक्लस्य पद्मस्य प्रहत्तौ चन्द्रमाः शनैः । न च त-

स्माग्निनेयाय पर्वताय महात्मने । शशस हृदयन्तीत्रं ग्रीह-

मानः स धर्मेवित् । तपसा वेदितैश्चैव पर्वतोऽथ बुभो-

ध तम् । कामार्चं चारदं क्रुद्धः शशापेनन्ततो भृशम् ।

कृत्वा समयमव्ययो भवान् बहिर्गतो मया । यो भवे-

दृदि सङ्कल्पः शुभो वा यदि वाऽशुभः । अन्योन्यस्य स

आस्थेय इति तद्वै नृषा कृतम् । भवता वचनं ब्रह्म-

स्तस्मादेष शपाज्यहम् । न हि कामं प्रवर्त्तन् भवाना-

वष्ट मे उरा । सुकुमार्यां कुमार्यां ते तस्मादेष शपा-